

1926-09-07

SENDER

Marie Henriques

RECIPIENT

Helge Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Firenze

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Ny Carlsbergfondets Arkiv

TRANSCRIPTION

7/9 26

Kære Helge Jacobsen.

Grunden til at De saa længe ikke har hørt fra mig er den at jeg med min beste villie ikke kan skaffe de cartes postales af St Maria Miracoli som De har bedt mig skaffe Dem. Umulig at skaffe i Venedig, hvor de var udsolgt, men stadig lovede nyt oplag - som ikke kom. Saa blev der sagt mig, at i Florents kunde jeg faa dem, men ei heller her er det muligt.

Fotografier kan jeg skaffe, men jeg har fornemmelsen af at det er til Deres Postkort samling ? Hvis De vil have fotografier da sig et ord, og De faar dem strax sendt, men postkort kan jeg ikke skaffe.

Ja, og alt hvad der foregaar hjemme! Tizian køb [,] aabning af Kunstindustrimuseet , stakkels ....

Man er ude, men et stort stykke af ens sjæl er dog hjemme. Og jeg siger rigtignok Gudskelov for Carlsbergfondet, det bidrager da til at man med stolthed er Københavner.

Hele formiddagen har jeg tilbragt i museo archaeologico, og har haft det deilig. At lade sine øjne hvile paa Idolinos vidunderlige, harmoniske, stille deilighed, er hver gang en oplevelse. Nei saa deilig som i dag var han nu aldrig. Husker De den udstrakte haand? Husker De selve bronzens konsistens og farve. Og at tænke sig, at af den slags har der vel været tusind og atter tusind som ligesaagodt som denne kunde have staaet velbevaret for vore øjne den dag i dag. Ogsaa Francois vasen er nok værd at granske. Den er glimrende stillet op. Jeg er kun et par enkelte dage i Florenz. Skulde være afreist imorgen alt til Siena, men telegram oppe fra Cività d'Antino siger mig at Daniel Hvidt er bleven syg, og inden jeg hører nærmere derom, bliver jeg her.

Det glæder mig at Baron Reedtz Thott talte saa pænt til Slomann, det har han for-

tjent. Kan man tænke sig noget vanskeligere end at maatte træde til efter den sacrosante Hannover.

Jeg har nu i to maaneder, siden jeg forlod Venedig, kun talt italiensk, ikke aabnet munden paa mit modersmaal. Det har hjulpet paa det italienske, kan De tro.

Oppe i Bormio hvor jeg badede i en radioaktiv klippehule, var mild vinter., paa en dag rutchede jeg fra 2500 meter ned til Como søen, hvor luften stod varm, rund og tung fuld af vellugt, bedøvende, det var en overgang! Comos Domkirkes facade er saare skøn, men intet mod Pistojas Domkirkeplads, den tog mig otte dage. Saa fin og skær var stilen her,

tidlig, tidlig renaissance, de to paladser paa pladsen ogsaa storartede, hvilken overgang at komme fra Norditalien ned i Toscana, en hel ny kunstens verden.

Jeg glæder mig til Rom! Naar

der blot nu ikke kommer daarlige efterretninger oppe fra Cività. Jeg haaber det ikke. Man faar jo let noget i varmen.

Raphaels portrætter i Pitti blænder mig som aldrig før, og tegninger og skizzer i Casa Buonarotti, saa jeg igaar for første gang.

Ja her er nok at tage til.

Men hvor er her varmt! Jeg kan længes efter et køligt vindpust om kinden.

Jeg lærte saa mange katolske præster at kende i Bormio. Det var elskværdige lærde folk, som det var en fornøjelse at tale med. De ... kun deroppe. Hvor var de maleriske.

Nu sender jeg Dem tilslut en kjærlig hilsen

Deres hengivne

Marie Henriques.

Henriques [tilføjet med rød blyant]

Heet Raimund teken sig
Vroget vanokelijer en at waate
Trade tie efter den sacrosante
Raimund.

Jy var een i to uesmeder, en
den jy forlos allede, keur
taet italiensk, sake aabest
uunden var een uoders
maal. Det var hylget paa dit
italienske, keur de tro.

Oppe: Raimund wor jy badede
i en radioaktur klippeke,
en mied euter, paa ender
pultede jy fra L. 500 uetan
med tie Raimund sige hvor
stor varu, mied og tung fuld
af eddyt, haddende, det var en
brucyng! Grews Raimundes fælde
en stæffe skon, mied intet mox
Pistons lauker paa plads, den ty
m, otte dage. Saa fnyg skan en
stille her, tide, tide, Raimund
te to paladser paa pladsen
opaa stættede, mied her en
fany at Raimund fra Nordtalen
var i Toscana, en hel udy
kunstens verden.
Jy glæder sig tie Raimund i Haas

den blev een i ke Raimund
daedyg efterteynges oppe fra
Civita, jy haalen det ikke. Udan
jy var det udyg, i Raimund.
Raphuels portretet i Piti Raimund
den udy sam aldy for, i tegning
ger, skjyger i Raimund Raimund
sige, jy var for fnytegang,
jy, her et udy at tage tie
Uden hunder her Raimund, jy Raimund
Læyer ofte et kaldt Raimund
om Raimund.

Jy lyste den mange katolske
præstet Raimund i Raimund, det
var alskendige Raimund, folk,
saa det var en fnytegang at
Taleuud. De brøgte Raimund
Wor var de uvaleriske.

Ude Raimund jy Raimund, tilslut
en hperter, hperter
Cives Raimund

Udan Raimund
Raimund